

THE COUNTRY SHUL

FAMILY · GROWTH · TRADITION

מרכז חדש לישראלים בצפון טורונטו

SCHEDULE

הדלקת נרות	4:37 PM
מנחה - קבלת שבת	4:30 PM
שחרית	9:30 AM
קידוש אחרי מוסף	
מנחה	4:30 PM
צאת השבת	5:45 PM

בואו לעזור לנו ולהצטרף למניין

4:37 PM	Candle Lighting
4:30 PM	Mincha & Kabbalat Shabbat
9:30 AM	Morning Services
	Kiddush after Mussaf
4:30 PM	Mincha
5:45 PM	Shabbat Ends

Please help us and join the minyan

JOIN US ON THURSDAYS

9:30pm @ The Country Shul

COME OUT AND UPLIFT YOUR WEEK!

TRY IT ONCE! YOU'LL SEE!

THE HIGHEST CHARITY?!

In this week's parasha, Vayechi, we learn something very very interesting !

Yaakov Avinu blesses Yehuda as such, "His eyes are red with wine, and his teeth white with milk." What does this mean?

Rabbi Yochanan says, "Better is the one who shows the white of his teeth (in a smile) to his friend, than the one who gives him milk to drink." (Gemara Ketuvot 111b)

Incredible! Giving milk means to sustain him with charity, to help him out financially, or even to get him a job.

It's even greater to show someone a positive face, a happy demeanor and to comfort them than to physically help them out!

At home and work, we think we give of ourselves or our money and that should be enough. Definitely keep giving a hand! But know that giving an ear and a smile makes an even bigger impact!

Keep smiling!
Rabbi MG

Get in touch with Rabbi MG by email at rabbimg@countryshul.org

THE COUNTRY SHUL

9225 Bathurst St Richmond Hill, ON

חכלילי עיניים מיין ולבן שיניים מחלב (פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"ב)
זה ברכה שבירך יעקב אבינו את יהודה .

אמר רבי יוחנן " טוב המלבין שיני חברו יותר ממשקהו חלב שנאמר ולבן שנים מחלב ",
אל תקרי לָבָן אלא ליבון שיניים (תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קי"א עמוד ב')

חכמינו זכרונם לברכה לימדו אותנו פרק חשוב בחיים שאדם צריך להראות לחברו פנים שוחקות שהוא אות
אהבה וחיבה יותר ממשקהו חלב. קצת איכפתיות , ישנם אנשים עם מועקה בלב וחייבים לעודדם ולשמח אותם
ולדאוג להם !

מסופר על חתן צעיר לימים שהיה צדיק מאוד, ובקושי היה מדבר עם אשתו, וכל זמנו היה יושב ולומד. הכלה הצעירה
הרגישה מועקה בלב ולא יכלה להמשיך לחיות כך בחיי בדידות.

הכלה פנתה לרבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל ושטחה בפניו את צרת לבה.

אמר הרב אני אדבר עם בעלך והכל יסתדר, למחרת בבוקר שלח הרב שליח לבית אותו חתן וביקשו שיבוא אליו בשעה
אחת בצהריים, חתן זה רק שמע שגדול הדור רוצה להפגש עמו התרגש עד למאד ולא ידע את נפשו "מה הרב רוצה
ממני", כך עברו שעות של התרוצצות במוחו מה הרב רוצה ממני עד שהגיע השעה המיוחלת.

הלה פנה לביתו של הרב, דפק הוא בהתרגשות, הרב הכניסו ורק אמר לו שלום ולא דיבר עמו מאומה, והחתן הזה מחכה
בחוסר סבלנות מה הרב רוצה ממני והשעה היא אחת ורבע, והרב לא דיבר עמו מאומה, וכך השעון מסתובב עד שהגיעה
שעה אחת וחצי.

וחתן זה כבר התפוצץ ושאל את כבוד הרב, רבינו מה כבודו רצה ממני? אני לא יכול לחכות! אני מאד במתח, השיב לו
הרב רציתי שתרגיש פשוט מה אשתך מרגישה שאינם מדבר עמה מאומה, הלה הבין את הרמז, ומאז שינה את דרכו.
(מאמר אפרים)

מסופר על ידי רבי שלמה קרלברג:

"כולם שמעו על המגיד מקוזניץ... הכי קדוש.... יהי זכרו ברכה לכל עם ישראל....
יום אחד, רב מעיירה קטנה הגיע למגיד ושפך לפניו את ליבו.. "רבי קדוש, אני נשוי כבר 18 שנים, והשם לא בירך אותנו
בילדים, אנא ממך רבי, תברך אותנו בזרע של קיימא..."

המגיד סגר את עיניו הקדושים, וכשפתחן אמר לו, "מצטער חברי היקר, אבל כל השערים סגורים, לא יהיו לך ילדים." רב
העיר התחיל לבכות כי הוא ידע מהי משמעות עזיבת העולם הזה ללא ילדים. ..

"רבי קדוש", הוא התחנן, " אין מישהו בעולם הזה שיכול לפתוח שערי שמים?"

"בעיר שלך", ענה לו המגיד, " יש יהודי בשם 'שווארצע וולף' (זאב שחור) , האם אתה מכיר אותו?"

"השווארצע וולף? היהודי הכי דוחה ומעצבן שכולם לא סובלים אותו ולא אומרים לו שלום בביהכנ"ס?"... "כן! זה
הוא...הוא ראש הל"ו צדיקים נסתרים בעולם...ואם תצליח להיות מוזמן לביתו בשבת ולקבל ממנו ברכה... הוא היחיד
שבפניו כל השערים פתוחים..."

אתם יודעים חברים מה זה לקבל ברכה מצדיק נסתר... הרב חזר לעיירתו וסיפר לאשתו והתחיל בקריאת תהילים
והבטחות לבורא עולם.

השווארצע וולף מתגורר בתוך היער רחוק מיישוב אדם... אז הרב מחשבן שהדרך החכמה להיות מוזמן לשבת זה לדפוק
בדלת ממש כמה דקות לפני השקיעה ביום שישי, ולספר שאין לו מקום לשהות או זמן לחזור לעיירה.

ופה חברים... תתרכזו באופן הכי אמיתי... אתם יודעים הל"ו צדיקים הם כל כך קדושים שהם פשוט מראה של עצמך, .. אם אתה מסתכל עליהם והם נראים דוחים... זה בגלל שאתה דוחה... אם אתה מסתכל עליהם והם נראים מכוערים... גיוואלד... אתה כל כך מכוער... אבל אם אתה מסתכל ורואה אותם יפים וקדושים... זה כי אתה יפה וקדוש...

הרב דופק בדלת ביתו של **השווארצע וולף** שני דקות לפני כניסת השבת, ופותחת לו את הדלת, האשה הכי מכוערת עלי אדמות, ומיד שופכת על ראשו כמה קללות ודברי גנאי. רב העיר מתחנן.. אנא..אני רחוק מהעיר.. בבקשה תזמיני אותי לביתך לשבת. היא מנסה לסגור עליו את הדלת אבל הוא מהיר ודוחף את רגלו בכניסה. הוא מציץ בפנים וחוטף מבט קצר על ילדיו של **השווארצע וולף**... בדרך כלל ילדים הם יפים.. הילדים האלה פשוט מכוערים... ואז הוא קולט...הוא כל כך רחוק.... גיוואלד הוא רחוק...

"תשמע", היא אומרת לו, " אם בעלי חוזר הביתה ורואה אותך פה, הוא יהרוג אותך כמו ידיו... אני רק יכולה להציע לך את אורוות הסוסים... תישאר שם, תעשה את שלך, העיקר שבעלי לא יראה אותך!"

לרב היו שני נרות, חלות וקצת דגים והוא התמקם לו באורווה. חברים.. הל"ו צדיקים לא בדיוק הולכים להתפלל בביהכ"ס רגיל.... מאוחר בלילה הרב רואה את ה'שווארצע וולף' פוסע חזרה מכיוון היער.... ואם יש כיעור בעולם הזה...זה היה מראה פניו באותו לילה.. פשוט הוא היה נראה איום ונורא....

הוא ניגש לרב ואמר לו ואומר לו " ידידי, אם אתה מעז להתקרב לבית שלי במשך השבת, אני הורג אותך.. דקה אחרי ששבת יוצאת אתה לא פה.." וסוגר עליו את הדלת..

פתחו את עומק ליבכם חברים...

הוא לא ישן באותו ליל שבת.. תתארו לכם **השווארצע וולף** נמצא בבית לידו והוא לא יכול להגיע אליו... בשבת בבוקר עוד פעם הוא רואה אותו צועד ליער וחוזר יותר מאוחר אחרי הצהריים.. הרב מנסה לבקש מבורא עולם ולחזור עוד פעם בתשובה אבל מרגיש... שאין לו, כבר מה לומר לבורא עולם...

הוא מסתכל לשמים...ורואה שלושה כוכבים... שבת נגמרה.. והוא מבין... החיים שלו נגמרו... הוא לא הצליח לקבל ברכה...

ופתאום הוא נזכר.... יש...יש עוד אחד שיכול לפתוח את כל השערים... יש מישהו.. כל כך קרוב וכל כך רחוק...שיכול לעשות הכל..הוא נופל על ברכיו ובפעם הראשונה בחיים מתחנן לאחד והיחיד..בבקשה תתן לי ילדים..

ופתאום הוא מרגיש יד על כתפו, הוא מסתכל... זה ה'**שווארצע וולף**'...ופניו זוהרים כמראה כהן הגדול בקודש קודשים ביום כיפור... הוא אומר לרב.. "חברי היקר והמתוק... בוא..הצטרף אלי לסעודה שלישית" .. מראה תוך הבית היה יותר ממה שהוא דמיין על בית המקדש השלישי..ואשתו וילדיו שאתמול נראו כל כך נורא, היו יפהיפיים....

" אני יודע למה הגעת לפה ואני מברך אותך שיהיה לך בן"... " אך יש לי בקשה אחת.. שתקרא לו '**שווארצע וולף**' על שמי" מרוב יראת השעה הוא לא שאל אותו איך יכול להיות והרי הוא חי?... אחרי הבדלה הוא עזב וחזר וסיפר את קורות השבת לאשתו.

למחרת בביהכ"ס אחרי התפילה הוא שם לב שהגבאי מסתובב ומבקש מאנשים משהו וכולם מסרבים לו... הרב שואל את הגבאי מה קורה.. והוא אומר לו שנפטר איזה יהודי ואף אחד לא רוצה להשתתף בהלוויתו.. מי מת הוא שואל? '**שווארצע וולף**'....

הרב רץ לבימה וזעק מעומק נשמתו... "יהודים... אתם יודעים מי הוא היה? אתם יודעים שהוא היה הכי מתוק והכי קדוש...לא אמרנו לו שבת שלום אף פעם...לא הזמנו אותו הביתה..."....

חברים.... הסיפור הזה קרה לפני 180 שנה... הרבה זמן לאחר מכן.... המון דמעות לאחר מכן... הרבה מאוד דם יהודי שנשפך לאחר מכן... בשנת 1944 הרבי הקדוש מבעלז הגיע לארץ הקדושה... בשבת הראשונה שלו בתל אביב...כולם יודעים שהבעלז המנהג הוא שמניחים בקבוק יין על השולחן וניגשים לרבי.. אומרים לו שם ושם אבא...והוא מברך...

ניגש יהודי זקן לרבי...ואומר אני '**שווארצע וולף בן חנה**'... " אתה נכדו של השווארצע וולף שנולד לרב העיר? " כן, אני נכדו" ...

בציווי הרבי...הושיבו את היהודי הזקן על השולחן והוא סיפר את הסיפור בליל שבת בתל אביב. חברים... אני היה לי את הזכות לשמוע את הסיפור ממישהו שהיה שם באותו ליל שבת...

זה לא הסוף....

לפני כמה שנים היה לי הזכות לנגן באיזה מקום וסיפרתי את הסיפור של ' **השווארצע וולף** '.. ופתאום מהשורה האחרונה מתנופפת לה יד של ילד.. הוא מספר שבכיתה שלו יש ילד שקוראים לו **שווארצע וולף**.. והוא קרוי כך על שם הסבא של סבא שלו שסיפר את הסיפור בליל שבת בבעלז בתל אביב.....

גוט שבת גוט יום טוב..... גוט יום טוב גוט שבת.....אני ממש מתחנן לפניכם שתספרו את הסיפור הזה ותזכרו תמיד את ה'**שווארצע וולף**'...

לפעמים אנחנו מסתובבים בירושלים בבני ברק בלונדון באנטוורפן כאן אצלנו בטורונטו ורואים כל מיני אנשים שנראים לנו משונים או דוחים.... אתה אף פעם לא יכול לדעת..

תמיד, לא להתבלבל בעיניים, לא לזלזל באף אחד. כל יהודי הוא קודש קודשים.

--
יעקב אבינו עשה בחייו מאמצים מרובים כדי לזכות בברכות. זו של יצחק ואחר כך של המלאך עמו נאבק כל הלילה: 'לא אשלחך כי אם ברכתני'. ועכשיו הוא מברך את בניו.

יעקב מברך כל הבנים מיהב שבטים גם האם הם שונים זה מזה מאוד, בלי יוצא מהכל.

פרשת ויחי היא הפרשה המסיימת את חומש בראשית. החומש מסתיים בברכת יעקב לבניו. הכל הולך אחר החיתום! והחתימה היא של ברכה.

דבר ראשון שאפשר ללמוד מהסיפור ומהפרשה: שנזכה תמיד להתרגל ללמוד לכבד כל אחד, להיות מהמברכים את האחרים, בעין טובה, אחד על השני.

דבר נוסף, מפליא, שברכת יעקב לאפרים ומנשה היא חלק מנוסח התפילה שלנו. בכל לילה בעת קריאת שמע, בטרם עולה נשמתנו השמימה ומעידה על מעשינו ביום הנוכחי, מזכירים אנו את הברכה הנפלאה: המלאך הגואל אותי.

ובעת שהאב מגיע מבית הכנסת בליל שבת, מברך את בניו ואומר להם: ישימך אלקים כאפרים וכמנשה. הברכה המיועדת לאפרים ולמנשה, היא המצוינת מכל הברכות. והרי בירך את כל בניו, ולמה ברכתם מצויה ומשתבחת כל כך?

משום שבאותה שעה שעמדו אפרים ומנשה לפני יעקב אבינו, והוא שיכל את ידיו. ושם את ידו הימנית על ראש אפרים וידו השמאלית על ראש מנשה, לא חלף בהם הרהור של קנאה או שנאה או תחרות.

לא מדובר כאן בזכיה של מליוני דולרים, מדובר כאן בברכה של יעקב אבינו. זו ברכה כוללת עד סוף כל הדורות. אי אפשר לשער את שוויה. והם יודעים להעריך זאת. אבל אין ביניהם קנאה ושנאה ותחרות. שמח כל אחד בשמחתו של השני. לכן ברכתם של אפרים ומנשה – לעד עומדת.

מכאן ניתן ללמוד לברך את השני בלב שלם, בלי קינה ותחרות. לשמוח בשמחתו של האחר.

הרב משה גרשון שטיינמץ Rabbi MG

רב הקאונטרי שול
ומרכז לישראלים בצפון טורונטו

Get in touch with Rabbi MG by email at rabbimg@countryshul.org

THE COUNTRY SHUL - The Center for Israelis in Toronto

9225 Bathurst St Richmond Hill, ON